

V nedeľu ráno nás navždy opustil Lacko Ol'ha, alebo Lacibáči, ako sme ho familiárne v komunite orientačných bežcov nazývali. Dotýklo srdce veľkej osobnosti košického, ale aj slovenského športu. Stopy po jeho činnosti zostanú nezmazateľne zapísané v histórii nášho klubu i celého Slovenského zväzu orientačných športov.

Lackovou prvou športovou láskou bol hokej. V mladosti obliekal dres viacerých košických klubov, za ktoré odohral mnohé domáce, ale aj zahraničné turnaje. Okrem hokeja sa už v tom čase venoval tiež gymnastike, basketbalu, či futbalu. Jeho meno je spojené aj s organizáciou I. ročníka Košického vodáckeho maratónu.

Po skončení hokejovej kariéry nastúpil v roku 1961 ako učiteľ na Katedru telesnej výchovy Vysoké školy technickej. Pretože mal dobrý vzťah k prírode, začal sa tu venovať turistike, bežeckému lyžovaniu a hlavne orientačnému behu.

V tedajšej Slávii TU (predchodcovi dnešného Akademika TU) založil v tom istom roku oddiel orientačného behu, ktorý viedol úctyhodných 35 rokov. Jeho rukami ako funkcionára a trénera prešli celé generácie športovcov. Mnohí z nich získali športové vavríny doma i v zahraničí, množstvo ďalších vďaka nemu pocítilo silu „komplet celej partie“ ako zvykol Lacko svoj kolektív nazývať. Všetci, ktorí sa s týmto vzácnym človekom stretli, s veľkou úctou a radosťou spomínajú na roky prežité v jeho blízkosti.

Ako organizátor stál za obrovským množstvom domácich a medzinárodných podujatí. Jeho organizátorský sen sa naplnil pri úspešnej organizácii pretekov Svetového pohára v roku 1988 na Silickej planine.

Láska a vášeň k športu ho aj v seniorskom veku často zaviedli medzi nás. Bol vždy ochotný pomôcť pri organizácii, chcel vedieť ako sa nám darí, zaujímal sa o naše ďalšie plány.

Pred pár mesiacmi sme oslávili jeho 90-te narodeniny. Bola to krásna rozlúčka ...

Lacko, budeš nám chýbať!